

Praatje in de context van het voorzitten bij een groepsmeditatie d.d. 5 november 2016

Achtergrond

Ter inleiding van een teisho is een keer aan deze groep gevraagd vanuit welke achtergrond de deelnemers mediteren. Er werden allerlei balletjes opgeworpen: de Dominicaanse spiritualiteit, algemeen christelijk, boeddhistisch, of algemeen spiritueel, of ten behoeve van geestelijk evenwicht, rust en ontspanning.

Als we woorden willen geven aan wat ieder van ons ertoe beweegt om hier te zitten, kun je zeggen dat dit een zeer gemêleerd gezelschap is.

Daarop aansluitend deze bewerking van een gedicht:

Ik ben

In wezen zijn we allen samen en ieder voor zich
de Weg, de Waarheid en het Leven.

Mens-zijn, het grote waagstuk,
dat ieder op zijn eigen wijze tracht te verwerkelijken.
Ademend in kleuren, klanken en woorden, uit liefde.

Vanuit mijn wezen bewogen zijn, is de ultieme verwerkelijking.
We leven in een wereld waarin de Weg niet door één voor allen gewezen kan worden.
Waarheid, inspiratie door mijn aanwezigheid hier-nu,
waarin het zelfbestaan tot Leven wordt gewekt.
Mens-zijn in anonimiteit, naamloos in de buitenwereld, zelfverwerkelijking in de binnenwereld.

De Weg, de Waarheid en het Leven,
zelfverwerkelijking hier-nu
door jou, door mij
ieder voor zich
allen samen
Amen